

РЕШЕНИЕ

№ 2928

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2846** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Д. Е., чрез адв.С. С., срещу частта от Решение от 19.01.2024г. постановено по н.а.х.д. № 17594/2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № (НП) 21-4332-023392 от 16.11.2021г., издадено от Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на Л. Д. Е. са наложени административни наказания: глоба в размер на 3000.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104Б, ал.3, т.2 от ЗДВП; глоба в размер на 30.00 лева за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДВП.

Касаторът твърди, че решението е порочно. Сочи, че НП е издадено в нарушение на правилата по чл.57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, предвид непълната и неточна квалификацията по чл. 6, т.1 от ЗДВП, тъй като от същата не ставало ясно какво нарушение се твърди, че е извършено. По отношение на нарушението по чл.104Б, ал.3, т.2 от ЗДВП се твърди, че е налице несъответствие между фактическо и юридическо формулиране на административнонаказателното обвинение. Касаторът аргументира това свое твърдение с виждането, че описаното в АУАН и НП деяние не съставлява използване на отворен за обществено ползване път за друга цел, различна от предназначението му

за превоз на хора и товари, тъй като няма разпоредба, която да не позволява извършване на посочената в НП маневра- „боксуване на гумите и оставяне на следи по пътната настилка“. Изложени са и доводи, че маневрите не са извършени на път, отворен за обществено ползване, тъй като имало поставен забранителен знак за преминаване. Прави се искане- обжалваното решение, като и потвърдената част от НП да бъдат отменени. В съдебно заседание касатора не се явява и не се представлява, същият е депозирал писмено становище, в което заявява, че поддържа касационната жалба по съображенията изложени в нея.

Ответникът по касационната жалба - Д. Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован, не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

В обжалваната част на наказателно постановление № 21-4332-023392 от 16.11.2021г., издадено от Д. Д. Д.- Началник сектор в СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР на касатора, на основание: чл.183, ал.3, т. 5, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30.00 лева за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП; и по чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104Б, т.2 от ЗДвП. Прието е, че на 31.10.2021г., около 22:12 часа, в [населено място] на [улица]с посока на движение от [улица]към [населено място]- Л. Д. Е. е управлявал лек автомобил „БМВ 318 ИС“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. В. И., като навлиза срещу знак В2 и след ресторант „Трибуните“ на обособено разширение на пътя извършва въртене на автомобила с буксуване на гумите, оставяйки следи по пътната настилка. За констатираните нарушения бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, като е посочил също така, че районът където са били извършени нарушенията е бил оживен и ползван от гражданите за разходка- действията на Л. Е. са били възприети от граждани, които присъствали на място и заснели извършването на т.нар. „дрифт“ и сигнализирали органите на полицията. На място пристигнал свидетелят Л., младши автоконтрольор в ОПП-СДВР. Свидетелят Л. посочил, че очевидците на нарушението му преразказали действията на Л. Е. с автомобила и му показали заснетия от тях видеоклип като попълнили писмени сведения. Била съставена докладна записка от 31.10.2021 година, в която било отразено, че на място са установени подалите сигнала граждани Б. С. и С. К., както и лицата Л. Е., М. С. и К. З.. От приобщената схема за организация на движението в района на ресторант „Трибуните“ се било установено, че има поставен знак В 2, което се потвърждава и от показанията на свидетеля Л.. Последният съставил АУАН серия ГА № 471895 от

31.10.2021 година за нарушение на член 6, т.1 от ЗДвП, на член 104Б, т.2 от ЗДвП и на член 157, ал.6 от ЗДвП.

В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП в обжалваните му части не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя, предвид на което е безпредметно да ги преповтаря.

По възраженията на касатора:

Неоснователно е възражението на касатора за непълна и неточна квалификацията по чл. 6, т.1 от ЗДвП, тъй като не ставало ясно какво нарушение се твърди, че е извършено. Както в АУАН, така и в атакуваното НП, е посочено изрично, че водачът е навлиза срещу знак забраняващ влизането на съответното МПС. Предвид на което, бланкетната норма на чл. 6, т.1 от ЗДвП е изпълнена със съответното съдържание, като ясно и безпротиворичиво е посочено виновното поведение на жалбоподателя. В тази връзка касационният състав не може да възприеме твърденията, че въпросното изписване е възпрепятствало привлечението към административнонаказателната отговорност да разбере точната фактическа и правна рамка на обвинението.

Не се споделя и възраженията насочени към липса на правна норма забраняваща посочената в НП маневра описана като: „въртене на автомобила с буксуване на гумите, оставайки следи по пътната настилка“. Нормата на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП сочи, че: На водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Въртенето на автомобил с буксуване на гумите, оставайки следи по пътната настилка- не може да бъде прието за ползване на пътя по предназначение за превоз на пътища и товари, именно тези маневри изпълват съдържанието на посочената законова забрана.

Относно изложените доводи, че маневрите не са извършени на път, отворен за обществено ползване, тъй като имало поставен забранителен знак за преминаване, следва да се посочи, че наличието на знак В 2 забранява навлизането на ППС в пътя след знака, а не означава, че пътят не е отворен за обществено ползване, тъй като този път може да бъде ползван от пешеходци и други участници в движението извън пътните превозни средства, за които забраната се отнася. Предвид на което, касационната инстанция приема и това възражение за неоснователно.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА обжалваната част на Решение от 19.01.2024г. по н.а.х.д. №17594/2021г. на Софийски районен съд, 21 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :